

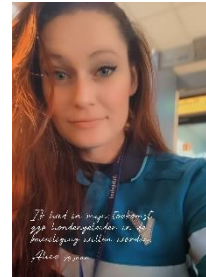
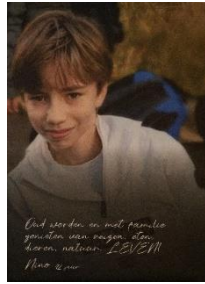
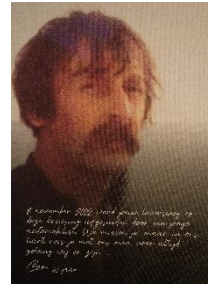
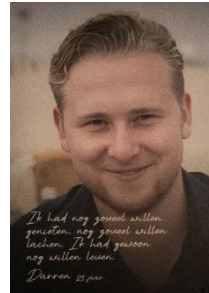
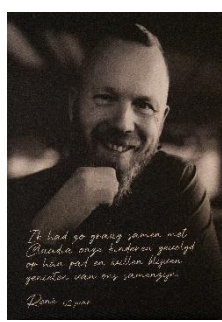

Herdenking Verkeersslachtoffers

Zondag 16 november 2025

Provinciehuis te 's Hertogenbosch

"Vervlogen dromen"

PROGRAMMA

Herdenking Verkeersslachtoffers 2025

"Vervlogen Dromen"

Woorden van Welkom en Opening door **Nelly Vollebregt**

Voorzitter van de Vereniging Verkeersslachtoffers (VVS)

Muziek: "Händel -Lascia ch'io pianga"

Toespraak door **Stijn Smeulders**

Gedeputeerde Mobiliteit van de provincie Noord-Brabant

Muziek: "Bach/Gounod – Ave Maria"

Toespraak door **Peter Overweg**

Docent familieagent

Muziek: "Jules Massenet – Elegie"

HERDENKEN VAN VERKEERSSLACHTOFFERS

Het voordragen van namen door **Jetty van der Werf**

VVS bestuurder

** Twee minuten stilte*

Video

bloemlegging

Muziek: "Faure - Elegie"

Toespraak door **Nancy Scholten**

Moeder van Darren

Poëtische vertelling door **Esther van der Klis**

Moeder van Niels

Muziek: "Shostakovich - Prelude"

Gedicht "Vervlogen Dromen" door **Ronald Berkhoff**

Vader van Alice

Sluiting door **Nelly Vollebregt**

Slotmuziek: "Saint Saens – The Swan"

Na afloop is er tot 17:00 uur gelegenheid voor een informeel samenzijn.
De muziek wordt verzorgd door: **Sinar Duo: Linh Bui Cello en Yik Toong piano**

De Herdenking 2025 wordt financieel mogelijk gemaakt door de Provincie Noord-Brabant.

We luisteren naar "Tears in Heaven" van Eric Clapton

Would you know my name
If I saw you in heaven?
Would it be the same
If I saw you in heaven?
I must be strong
And carry on,
'Cause I know I don't belong
Here in heaven.

Would you hold my hand
If I saw you in heaven?
Would you help me stand
If I saw you in heaven?

I'll find my way
Through night and day,
'Cause I know I just can't stay
Here in heaven.

Time can bring you down,
Time can bend your knees.
Time can break your heart,
Have you begging please, begging please. Beyond the door,
There's peace I'm sure,
And I know there'll be no more
Tears in heaven

Would you know my name
If I saw you in heaven?
Would it be the same
If I saw you in heaven?

I must be strong
And carry on,
'Cause I know I don't belong
Here in heaven

'Cause I know I don't belong
Here in heaven

Woorden van welkom en opening door Nelly Vollebregt

Dames en Heren, geachte aanwezigen,

Ik heb vandaag het voorrecht u namens de Vereniging Verkeersslachtoffers van harte welkom te heten op deze gedenkwaardige dag waar we zo gastvrij worden ontvangen door de Provincie Noord-Brabant in dit huis van de provincie welke zowel binnen als buiten het bewonderen waard is. Wij zijn vandaag bijeen om met elkaar stil te staan bij de dierbaren die ons zijn overleden in het verkeer. Deze dag van aandacht voor Verkeersslachtoffers en nabestaanden loopt synchroon met de wereldwijde dag voor verkeersslachtoffers op de **derde zondag van november**. Het doel is om verkeersslachtoffers te herdenken, stil te staan bij het leed van hun naasten en om na te denken over verkeersveiligheid. Dit initiatief wordt wereldwijd gecoördineerd en valt onder auspiciën van de Verenigde Naties.

Door elkaar tot steun te zijn, hopen wij de rust te mogen ervaren om de gebeurtenissen, die van grote en vaak blijvend betekenis zijn voor ons leven, te bezinnen. Velen van u zullen niet alleen vandaag, maar alle dagen van het jaar aan hun dierbaren denken. De beelden waarna plotseling alles anders werd, zullen zorgen dat u vaak terugdenkt aan deze dag!

Ieder van ons heeft daar eigen herinneringen aan. Herinneringen om te koesteren, want zo houden we onze dierbaren dichtbij. Een foto, een plaats, een bepaalde geur of dat ene muziekje; alles kan helpen om de herinnering levend te houden. Ook wij dragen daar vandaag graag aan bij door samen te komen bij deze Herdenking voor verkeersslachtoffers en nabestaanden. De bijeenkomst waar ruimte is voor troost, maar ook voor het delen van dierbare herinneringen met lotgenoten.

We staan vandaag ook stil bij alle mensen die een ernstig verkeersongeval hebben overleefd, maar daar nog dagelijks de gevolgen van ondervinden door een blijvend geestelijk dan wel lichamelijk letsel en een verloren

kwaliteit van leven. Verdriet en misschien ook wel woede over het leed wat je is overkomen. Toch zien we gelukkig ook, dat na korte of langere tijd, verkeersslachtoffers de veerkracht hebben om het veranderde leven weer zo veel mogelijk op te pakken.

Het thema van vandaag is "**Vervlogen dromen**". Bij het binnenkomen heeft u in de ontvangsthal kennis kunnen maken met de uitingen van "Vervlogen Dromen". Deze zijn geschreven door nabestaanden van hun dierbaren, die van dichtbij hebben ervaren dat door het plotselinge afscheid ook de passies en dromen van hun dierbaren zijn vervlogen. Op beeldende en indrukwekkende wijze wordt hier invulling aan gegeven. Het laat zien hoe intens en blijvend het gemis is. Het voelen van de lege plek is vaak allesoverheersend. Vele nabestaanden spreken uit dat de mooie momenten in het leven als afgevlakt worden ervaren en dat de lege plek door de tijd zwaarder voelt in draaglast.

Wij hopen vandaag er voor elkaar te zijn en het innerlijke gevoel van leegte te delen met elkaar. We zien dat het doen van de uitingen namens onze dierbaren ook een gevoel van verbondenheid laat zien en dat het een opening biedt om elkaar aan te spreken. Door persoonlijke emoties met lotgenoten en anderen te delen kan het helpend werken en herkenning, maar ook erkenning geven.

Meer **aandacht** is nodig. We kijken al langer aan tegen dit mega-maatschappelijke probleem met een toenemend aantal verkeersslachtoffers in het verkeer. Zorgelijk is ook de ongekeende stijging van ernstig verkeersgewonden, dit mogen wij in onze samenleving niet "GEWOON" gaan vinden. Cijfers wil ik in dit woord van welkom graag achterwege laten. Ons gaat het om het menselijke leed en het blijvend beschadigen van levensgeluk. Door als groep ervaringsdeskundigen onze krachten te bundelen kunnen we zorgen voor een goed hoorbaar tegengeluid, waarmee duidelijk wordt wat dit intense leed betekent voor grote groepen mensen. Stevige maatregelen zijn nodig om dit, in veel gevallen, onnodige leed te doen STOPPEN.

Als **belangenbehartiger** voor Verkeersslachtoffers en nabestaanden hebben wij frequent contact met onze gelieerde verkeersveiligheid organisaties in het land. Zo ook zijn er korte lijnen met het ministerie van Infrastructuur & Waterstaat en het ministerie van Justitie & Veiligheid.

Daarnaast laat VVS regelmatig van zich horen in de landelijke pers. Dan moet u denken aan, bijvoorbeeld, het geven van een commentaar na gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden op onze wegen.

Ook zien we dat onze adviezen en aanbevelingen voor maatregelen ter verbetering van de verkeersveiligheid door veel partijen worden gelezen in het VVS "Zwartboek" en de jaarlijkse Appendices.

Daarnaast blijft onze Vereniging alle weggebruikers oproepen tot meer bewustwording in het verkeer. De wegenverkeerswet is er immers voor ons allemaal; door ons gedrag daaraan aan te passen maken we het mogelijk beter te zorgen voor ons zelf, maar ook voor de medemens. Laat het een

doel zijn: vandaag starten met een passend verkeersgedrag en deze dagelijks, maar ook in de nachtelijke uren te volgen.

Het programma van vandaag heeft u ontvangen.

Fotograaf Liza zal vandaag de foto's maken. Deze beelden worden met name gebruikt voor de opmaak van het Herdenkingsboekje. Mocht u niet zichtbaar in beeld wilt komen, verzoeken wij u, om na afloop van de ceremonie, hiervan melding te maken bij de fotograaf.

Alvorens ik ga afronden stel ik u voor aan het Sinar Duo. Zij zullen de Herdenking vandaag muzikaal omlijsten. Ik mag u dan ook aankondigen dat we als opening gaan luisteren naar een stuk van "Händel".

Ik wens u van harte een goede herdenking toe!

Toespraak Stijn Smeulders

Gedeputeerde mobiliteit van de provincie Noord-Brabant

Geachte aanwezigen,

Mijn naam is Stijn Smeulders en namens het provinciebestuur van Noord-Brabant wil ik u van harte welkom heten in ons provinciehuis, voor de jaarlijkse landelijke herdenking van alle verkeersslachtoffers. Speciale dank aan de Vereniging Verkeersslachtoffers en aan voorzitter Nelly Vollebregt. Fijn dat dit moment bij ons in Brabant plaatsvindt. En ook een speciaal welkom aan alle nabestaanden, verkeersveiligheidsambassadeurs en overige aanwezigen.

Zoals gezegd: ik ben Stijn Smeulders. Ik ben gedeputeerde van de provincie Noord-Brabant, met in de portefeuille onder meer mobiliteit. Ik kijk uit naar een mooie en betekenisvolle bijeenkomst. En ik doe dat in het grote besef dat de aanleiding van deze bijeenkomst voor velen van u uitermate verdrietig is. Met dat verdriet worden we vandaag geconfronteerd. Bijvoorbeeld als je de hal van ons provinciehuis inloopt. Daar staan zestien ezels met portretten van echte mensen, echte verkeersslachtoffers. Mensen met vervlogen dromen. Mensen die omkwamen in het verkeer of door een verkeersongeval ernstig letsel opliepen. En dat verdriet, dat zal ook voelbaar zijn bij het kunstwerk dat ons Statenlid Maurice Spapens heeft gemaakt: het grote hart hier achterin de zaal.

We herdenken vandaag iedereen die is omgekomen in het verkeer. En ik vind het belangrijk om te zeggen dat het dan om echte mensen gaat. Mensen zoals u en ik die schuilgaan achter de kille cijfers waarover we als overheid rapporteren of die worden vermeld in de media. Het zijn mensen die hun kinderen naar school brachten. Op weg waren naar de tennisclub of gewoon op tijd thuis wilden zijn om met de kinderen het Sinterklaasjournaal te kijken. Toch kwamen zij uiteindelijk niet meer thuis. Daarom vind ik het goed dat deze bijeenkomst aandacht heeft voor de mensen achter het cijfer: het slachtoffer en de nabestaanden.

Ik heb geleerd dat herdenken vooral ook nadenken is. Nadenken over de impact van verkeersongevallen, over ons gedrag in het verkeer of juist het gebrek eraan. Maar vooral ook nadenken over de toekomst en hoe we ons verkeer in dit hoekje van de samenleving veiliger maken. Want de doelstelling van de provincie Noord-Brabant blijft: nul verkeersslachtoffers. En iedereen weet: dat is een utopie. Maar Iedereen die niet veilig thuiskomt is er één te veel.

Daar zijn we ons in Brabant van bewust. Dat is ook waarom we niet alleen vandaag herdenken, maar ook jaarlijks De Lege Stoel organiseren. Daarbij plaatsen we in een winkelcentrum in een van onze steden lege stoelen die symbool staan voor alle mensen die dat jaar zijn omgekomen in het verkeer. Om op deze manier heel tastbaar en inzichtelijk te maken wat voor leed er schuilgaat achter de cijfers. We willen mensen daarmee aanzetten om na te denken over hun eigen rol in het verkeer. Want ons eigen gedrag is een grote factor in de veiligheid van ons verkeer.

Ik hoop dat deze bijeenkomst ons niet alleen troost biedt, maar ook motiveert. Dat zeg ik niet voor niets als gedeputeerde van de provincie Noord-Brabant. Een geweldige provincie die helaas op het lijstje met de meeste verkeersslachtoffers bovenaan staat. De afgelopen twee, drie jaar zien we weliswaar een licht dalende tendens als het om dodelijke verkeersslachtoffers in de provincie gaat. Maar het aantal ongevallen met zwaar letsel neemt wel degelijk toe. Brabant wordt tegelijkertijd steeds drukker. We zijn behoorlijk aan het verstedelijken en dat zorgt voor meer drukte op wegen en fietspaden. Het is natuurlijk prachtig dat mensen meer gaan fietsen, maar fietsers zijn ook kwetsbaar. Ook dat zien we in de cijfers helaas maar al te goed terug.

Daarom zetten we ons in de toekomst nog meer in voor een veilig verkeer in Brabant. Dat doen we samen met anderen, want samenwerken zit hier in het DNA. We hebben een Brabants verkeersveiligheidsplan opgesteld met onze partners. Dat zijn gemeenten, maar ook politie en het OM. Om samen een hele brede en integrale aanpak op te zetten die zich richt op meerdere factoren. Zowel infrastructuur als gedrag als handhaving. Het is bovendien een langjarige aanpak, want het verkeer maak je helaas niet in één jaar veiliger.

Verkeersveiligheid moet op één staan. Daarvoor zijn misschien ook wel onconventionele maatregelen nodig. Daarom hebben wij als provincie dit jaar werk gemaakt van een grensverleggend actieprogramma Dat gaat over fundamentele dingen. Het betekent bijvoorbeeld dat we bij het ontwerpen van nieuwe stadswijken echt aan de voorkant al over een veilig verkeer nadenken. En niet pas halverwege het proces bedenken hoe een openbare ruimte aan de landelijke normen kan voldoen. We kijken naar manieren waarom de technologie ons kan helpen. En we zullen vaak méér moeten doen dan de richtlijnen voorschrijven als we het aantal verkeersslachtoffers in Brabant écht naar beneden willen krijgen.

Ik ga afronden. Zoals gezegd wens ik u een betekenisvolle dag toe. En Ik wil u bedanken dat u hier in Brabant bent. De extra aandacht voor het onderwerp is nodig. We hebben nog veel werk te doen en ik hoop oprecht dat het ons gaat lukken om de tendens van de laatste jaren te keren. En dat iedereen in de toekomst veilig thuiskomt.

Het hart van statenlid en kunstenaar Maurice Spapens

Toespraak Peter Overweg

Docent politieacademie

“Verdriet verwerk je niet
Gemis krijgt geen plekje
Je leert verdriet overleven
Je leert ermee omgaan”
Manu Keirse

Normaal sta ik voor agenten die de taak van familieagent gaan uitvoeren. Nu sta ik voor een ander publiek, namelijk voor betrokkenen en nabestaanden van een verkeersongeval. Ik doe mijn best om mijn verhaal niet te beladen te maken.

Ook kan het zijn, dat ik dingen bespreek die bij jullie niet besproken of uitgevoerd zijn. Misschien was er zelfs nog geen familieagent. Dat kan het heel kwetsbaar maken.

Na deze bijeenkomst ben ik dan ook beschikbaar voor eventuele vragen.

Wat is een familieagent?

De familieagent is een onafhankelijke schakel tussen slachtoffers en de politie. We zijn er namens de politie, maar nog meer vóór de slachtoffers. De belangrijkste taak van de politieagent is “luisteren” om te achterhalen waar het slachtoffer behoefte aan heeft en te bezien of je hier als familieagent iets in kunt betekenen.

Je moet eerst minimaal twee jaar, maar bij voorkeur langer in de praktijk hebben gewerkt om familieagent te kunnen worden. De collega's moeten goed kunnen communiceren, maar ook voldoende ervaring hebben met heftige gebeurtenissen en verkeersongevallen. Familieagenten krijgen een speciale opleiding en worden daarna ook nog enige tijd begeleid in de praktijk.

Doel van de familieagent

Het doel van de familieagent is het voorkomen van secundaire victimisatie, met andere woorden voorkomen dat een slachtoffer opnieuw benadeeld wordt door een onheuse bejegening door de omgeving. Dat kunnen instanties en professionals (inclusief de politie) zijn, maar ook familie, vrienden en collega's.

Door geen uitvoering te geven aan de rechten van het slachtoffer, niet voldoende te luisteren en daardoor de behoeften van het slachtoffer niet voldoende scherp te hebben, kan een slachtoffer dubbel benadeeld worden. Deze “tweede” keer slachtoffer worden kan heftiger voelen dan het oorspronkelijke incident.

Wanneer een familieagent

Een familieagent wordt ingezet bij:

- Verkeersongevallen, hierbij horen ook ongevallen op het spoor, op het water en in de lucht
- Vermissingen
- Zelfdoding en verdrinkingen
- Rampen en aanslagen
- Bedrijfsongevallen
- Heftige geweldsmisdrijven
- Gebeurtenissen met een grote maatschappelijke impact

Wat doet een familieagent

- *Zorg voor (teruggave van) goederen.* Dit gaat om goederen, die bijvoorbeeld in de auto lagen of het terugbrengen van de fiets.
- *Inzage in het dossier.* Dit kan tijdens het onderzoek, maar ook achteraf. In enkele gevallen gebeurt het pas jaren later.
- *Belang van afscheid nemen.* Nabestaanden wordt verteld hoe belangrijk het is om op een goede manier afscheid te nemen van een dierbare. Als familieagent draag je er zorg voor dat deze mogelijkheid er is geweest voorafgaand aan de uitvaart.
- *Locatie incident bezoeken.* Soms is het nodig dat er een weg (deels) afgezet moet worden. Daarvoor is samenwerking nodig met de politie en Rijkswaterstaat.

Een familieagent helpt ook bij de uitvoering van slachtofferrechten

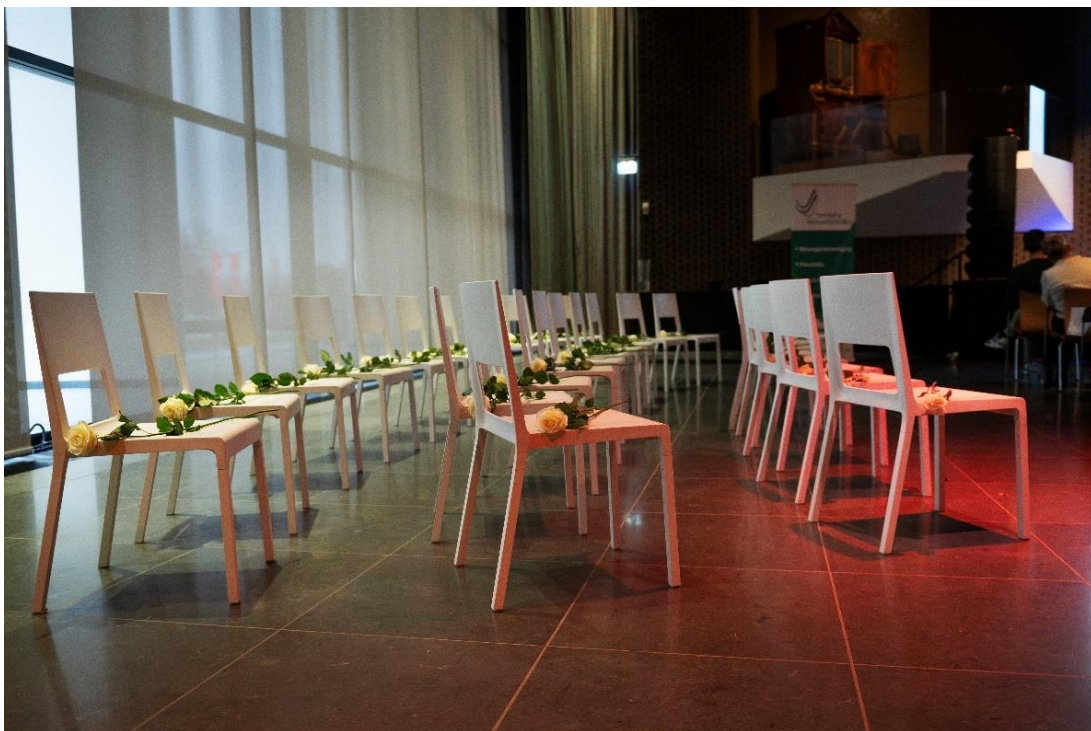
- *Begrijpen en begrepen worden.* Dit is afkomstig uit het wetboek van strafvordering. Het slachtoffer moet begrijpen wat er is gebeurd en wat er nog staat te gebeuren. Ook moet duidelijk zijn waar de behoeftes van het slachtoffer liggen.
- *Doorverwijzen (psychologische) zorg.* Het slachtoffer kan bij voorbeeld geadviseerd worden om contact op te nemen met de huisarts, een rouwtherapeut of een sociaal wijkteam.
- *Uitleg juridische bijstand.* Het slachtoffer wordt gewezen op een juridisch loket of een slachtofferadvocaat.
- *Uitleg schadevergoeding.* Het slachtoffer wordt gewezen op een letselschadeadvocaat en bepaalde fondsen. Ook wordt nagegaan of er contact is geweest met Slachtofferhulp Nederland.
- *Uitleg vertolking.* Zijn de zaken goed geïnterpreteerd.
- *Uitleg mogelijkheid om een klacht te doen.* Dit als er in de visie van het slachtoffer dingen niet goed zijn gegaan.
- *Uitleg dader – slachtoffercontact.* Het belang hiervan wordt onderstreept en slachtoffers wordt gewezen op bijvoorbeeld Perspectief Herstelbemiddeling.

Namen Noemen

- **Boudewijn van der Heijden**, 25 jaar
- **Marinus van Moorsel**, 52 jaar
Lena van Moorsel – Dirks, 48 jaar
- **Gerrit van Weert**, 51 jaar
- **Laura Bertina Maaks**, 40 jaar
- **Lenie Marijnissen – Verheijen**, 73 jaar
- **Wilco Nijhuis**, 21 jaar
- **Floor de Jong**, 17 jaar
- **Robbin van der Streek**, 19 jaar
- **Tim Laurant**, 16 jaar
- **Milan Ekstijn**, 22 jaar
- **Jan Sidler**, 70 jaar
- **Cor Coljee**, 63 jaar
- **Claudia van der Meer**, 27 jaar
en haar ongebooren kindje van 7 maanden
Nathalie van der Meer, 22 jaar
- **Niels Ruijter**, 24 jaar
- **Alice Berkhoff**, 29 jaar
- **Darren van Velsen**, 23 jaar
- **Kwint Renders**, 22 jaar
- **Rick van Dongen**, 27 jaar
- **Nino van der Zeeuw**, 12 jaar
- **Bram Klokgieters**, 19 jaar

- **Esmee Hoesen**, 14 jaar
- **Teun Bijker**, 18 jaar
- **Yvonne Siegersma**, 24 jaar
- **Jeroen Leuwerink**, 28 jaar
- **Mare Welkers**, 22 jaar
- **Shana Leurs**, 22 jaar
- **Tamar**, 14 jaar
- **Richard Alexander Entjes**, 30 jaar
- **Roy Huijbregts**, 22 jaar
Roy is vandaag precies een jaar geleden omgekomen in het verkeer
- **We herdenken vandaag ook alle verkeersslachtoffers** die niet bij naam genoemd zijn.

2 minuten stilte

Bloemlegging

Door de volgende instanties:

• namens provincie Noord-Brabant	de heer Stijn Smeulders
• namens de Politie	de heer Peter Overweg
• namens het Ministerie van
Infrastructuur en Waterstaat	de heer Ivo Brons
• namens Slachtofferhulp Nederland	mevrouw Rosa Jansen
• namens de ANWB	mevrouw Fieke van Schaik
• namens de SWOV (Instituut voor
Wetenschappelijk Onderzoek
Verkeersveiligheid)	mevrouw Saskia de Craen
• namens Veilig verkeer Nederland,
District Noord-Brabant	de heer Bart van de Hulsbeek

Video "Vervlogen dromen"

In deze video loopt een rapper tussen lege stoelen door. Iedere stoel staat symbool voor een verkeersslachtoffer dat een ongeval niet overleefde. Hij rapte de volgende woorden:

ik had zo graag nog willen zeggen
hoeveel ik van je hou
ik had zo graag nog willen kijken naar de sterren
's avonds in het park met jou
of gewoon een hapje eten,
ook met pap en mam erbij
ik had zo graag je stem nog willen horen
en je lach, en van de kleine
willen zeggen "ik heb spijt"
voor al die keren dat ik boos was om iets kleins
ik had naar Frankrijk willen fietsen
of naar een heel ver land op reis
willen zien, willen ontdekken
wat de wereld allemaal heeft
een wildvreemde willen troosten
een compliment aan iemand geven
ik had zo veel nog willen doen
wat alleen kan
als je nog leeft

dus wat ik vooral je nu wil zeggen is:
laten we voorkomen dat
meer mensen eindigen als ik
een leven onnodig verspild
ieder jaar gaan zo veel mensen
nog steeds dood in het verkeer
dromen, stuk voor stuk nooit uitgekomen
laten we dat samen nu voorkomen
en nee we kunnen echt niet alles
maar ook al doen we maar ons best
maakt dat misschien wel het verschil in het moment
bewustzijn onderweg
bewust zijn op de weg
wellicht redt 't een leven
en maakt dat jou een held

JOUW ACTIE TELT

Via [deze link](#) bekijkt u het filmpje "Vervlogen dromen" of scan de QR-code met uw telefoon.

**BRABANT
GAAT VOOR
NUL
VERKEERS
SLACHTOFFERS**

Nancy Scholten, moeder van Darren

Geachte aanwezigen,

Vandaag staan we hier niet zomaar om te herdenken, maar om stil te staan bij alles wat had kunnen zijn. Bij levens die te vroeg zijn gestopt. Bij alle dromen die nooit meer werkelijkheid zullen worden.

Mijn naam is Nancy; ik ben hier als moeder, als moeder van Darren; een jongen van drieëntwintig jaar. Vol leven, vol plannen.... vol dromen.

Darren lachte altijd, was, en zal in mijn hart voor altijd mijn lieve, hardwerkende, knappe, intelligente zoon blijven.

Hij was zo'n jongen die een ruimte binnenkwam en meteen licht en gezelligheid bracht.

Zijn vrienden zeggen nog altijd; je hoefde nooit te zien of Darren er was..... dat hoorde je toch wel aan zijn lach. Darren lachte altijd.

Darren werkte hard, in zijn eigen bedrijf waar hij trots op was. Maar Darren bleef ook twijfelen. Want ergens diep van binnen had hij nog steeds de droom om piloot te worden. Hij twijfelde maar de droom bleef. Kort voor hij omkwam heeft hij nog een cursus gevolgd, die hij nodig had voor de daadwerkelijke aanmelding bij KLM.

Maar op 20 januari 2023 zijn al zijn dromen abrupt gestopt, hem afgenomen. Op een gewone dag! Op een gewone weg!

Letterlijk uit het leven geknald door iemand die besloot om stomdronken in een auto te stappen, veel te hard gaan rijden..... in een klap was alles weg! Darren zijn toekomst, zijn lach, zijn plannen, zijn leven.

En voor ons, zijn familie, zijn vrienden, bleef alleen nog de stilte; de allesoverheersende stilte.

Zijn zusje van op dat moment 15 jaar die de rest van haar leven zonder haar broer verder moet, die nu enig kind is, die haar grote broer zo mist.

Darren hield van lekker eten. Hij hield van muziek, van lol maken en van zijn vrienden. Darren was een lieve jongen en hield absoluut niet van ruzies. Hij hield van gezelligheid.

Maar boven alles hield hij van zijn moeder. Dat zei hij altijd. Tegen mij, maar ook tegen zijn vrienden. De band tussen ons was enorm sterk.

Wij hielden allebei van gezelligheid en gingen samen vaak naar concerten en terrasjes. Als ik bijvoorbeeld op het strand was kwam hij ook vaak met zijn vrienden. ik was zo trots om zo'n mooie, lieve zoon te hebben die het leuk vond om dingen samen met zijn moeder te doen.

Maar de echte gezelligheid was thuis. Samen zingen voor de TV, samen een wijntje drinken en genieten van hoe Darren zo van lekker eten kon smullen. Na zijn dood voelde het alsof de wereld gewoon doorging, terwijl het mijne stil bleef staan.

Mensen gingen naar hun werk, lachten, maakten plannen en ik dacht: hoe kan dat nou toch? Weten ze dan niet dat de wereld een stukje mooier was met Darren erin? En zeker mijn wereld. Want een wereld zonder mijn zoon erin is ondenkbaar. Het is moeilijk te bevatten hoeveel er verloren gaat wanneer een verkeerde beslissing wordt genomen.

Niet alleen één leven, maar alle levens die daardoor worden geraakt.

De leegte die achterblijft vult geen tijd.

Darren had dromen. Hij had er meer dan hij tijd kreeg. Zijn mooie jonge leven dat hij voluit leefde met open ogen, met humor, met passie en liefde voor de mensen om zich heen, is hem afgenomen. Veel te vroeg en veel te plotseling.

Nooit afscheid van je kind hebben kunnen nemen is onverteerbaar. Dat breekt je hart en verwoest je ziel. Dat doet pijn, elke dag opnieuw. Er komt geen overheen komen; er is alleen een manier van meedragen.

Want Darren is er niet meer, maar zijn energie, zijn lach leven nog in de verhalen die we vertellen en de foto's en de herinneringen die we koesteren.

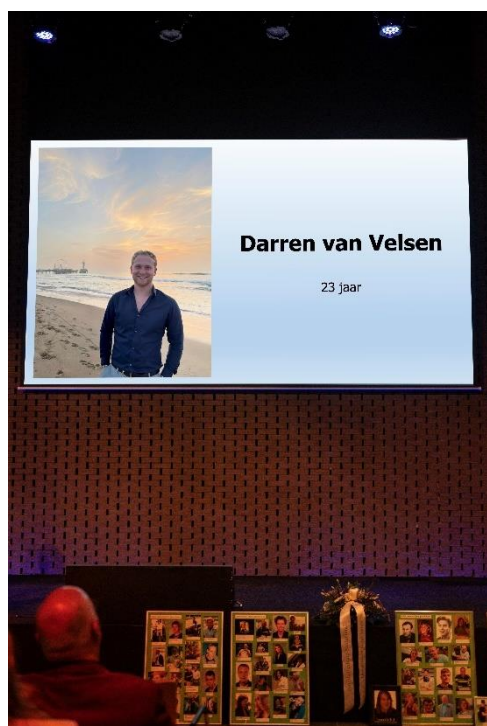
Ik denk constant aan wat hij nu had zullen doen, of hij een vriendin zou hebben, zou samenwonen, maar ook aan zijn kinderen die er nooit zullen komen, aan de reizen die hij nog had willen maken, aan de toekomst die hij aan het bouwen was.

Vandaag zijn we hier samen, om te delen in het verdriet, het gemis; maar ook in de liefde voor wie er niet meer zijn. Daarom spreek in vandaag niet alleen als moeder van Darren, maar ook als stem van anderen die iemand, zo dierbaar, hebben verloren. Wij dragen niet alleen verdriet. Wij dragen ook de herinnering aan wat goed was. Wij dragen het besef dat het leven nooit meer zal worden zoals het was.

Maar wat wij als nabestaanden en slachtoffers ook dragen is de verantwoordelijkheid om te blijven vertellen dat dit niet "gewoon pech" is, dat dit geen "ongelukken" zijn, maar is gebeurd omdat een bewuste keuze is gemaakt om stomdronken in een auto te stappen, te hard rijden, of op

een mobieltje bezig te zijn. Vaak, en zoals in ons geval, met desastreuze gevolgen en onomkeerbaar leed.

Dank u wel.

Esther van der Klis, moeder van Niels

Poëtische vertelling "Zoveel mensen, zoveel dromen"

Naar een selectie van gedichten gepubliceerd in haar gedichtenbundels 'Een fractie van een seconde', 'Levenslang' en 'Overleven' (Boekscout: 2022, 2023, 2024).

*dromen
zij hadden ze
wij hadden ze
dromen
zoveel mensen
zoveel dromen
vervlogen
uiteengespat
veranderd in nachtmerries*

Ik wist het heus wel.

Ik had immers naast zijn bed gezeten, die lange, bange nacht op de intensive care in het ziekenhuis bij Namen.

En daarna al die dagen naast zijn baar in het mortuarium van datzelfde ziekenhuis, terwijl we wachtten op de repatriëring.

Ik had geholpen met mijn man, dochter en jongste zoon om hem in zijn kist te leggen, toen hij eenmaal terug was in Nederland. Ik had zelfs een paar schroeven in het deksel vastgedraaid.

En nachtenlang had ik gewaakt naast zijn kist tot het tijd was hem weg te brengen.

Ik had later samen met mijn man zijn as opgehaald en een plekje ingeruimd voor zijn urn. De urn die zijn zusje voor hem had gemaakt.

Ik wist het heus, en toch...

Toch dacht ik dat het niet echt was, dat ik in een slechte film zat, een nachtmerrie beleefde, waar ik maar niet uit wakker kon worden.

Tot die avond, weken later en ik op de rand van zijn bed zat, op zijn kamer in Amsterdam, waar we hem een paar maanden daarvoor naar toe hadden verhuisd.

Daar op de rand van dat bed, tussen al zijn spulletjes, drong het tot me door. Hij is er niet meer. Echt niet meer. Hij komt niet meer terug.

Deze nachtmerrie is werkelijkheid.

Ik kan het niet helpen, maar ik droom sindsdien

Dagdromen over die prille liefde van hem, hoe die op zou bloeien, wat voor een moois er uit voort zou komen.

Ik zal het nooit weten.

Zoals ik ook nooit zal weten wat er van al die andere dromen van hem zou komen.

Wat hij nog meer zou gaan dromen. Nieuwe dromen. Volwassen dromen.

En wat ik dan daarover weer verder zou dromen.

Wat ik zou dromen voor hem, voor mij, voor ons.

Dromen

zij hadden ze
wij hadden ze
de moeders, de vaders
de zussen, de broers
de opa's, de oma's
de ooms, de tantes
de neven, de nichten
de vrienden, vriendinnen
de partners
de kinderen
de kleinkinderen
iedereen
die hen dierbaar was

dromen
zoveel dromen
zij hadden dromen
droomden
toekomstdromen
en wij
de achterblijvers
wij droomden ook
wij droomden
onze eigen dromen
onze dromen voor hen
onze dromen voor ons
als deel van hun leven

zoveel mensen
zoveel dromen

uiteengespat
zonder rede
zomaar
zinloos
in een fractie van een
seconde
al die dromen
de dromen van hen
de dromen van ons
voor hen
over zij en wij
ons leven samen
al die dromen
weg
zomaar
vervlogen

zoveel mensen
zoveel dromen
verweven
sindsdien
als bitterzoete
herinneringen
in die nachtmerrie
die wij allemaal vreesden
werkelijkheid werd
voor hen
voor ons
in die ene
ene fractie
van een seconde

Niels Ruijter 24 jaar

(in overleg met Esther hebben we alleen het begin en het slot van haar voordracht in het Herdenkingsboekje opgenomen)

Ronald Berkhoff, vader van Alice
gedicht "Vervlogen dromen"

De wind in de haren, rijdend over gras,
Over velden en wegen, haar in een staart gebonden,
De avondzon schijnend op haar dikke jas.
Stil hopen op wat in dromen werd gevonden.

Geen geliefde aan de zijde die lacht,
Geen huis vol warmte, geen dagen van vreugde,
Geen reizen naar verre plaatsen, ooit gedacht.
Geen eigen kind om te dragen,
Geen neefje dat opgroeit, geen voorjaar in bloei,
Geen nieuwe kansen, geen toekomst maar vragen.

De dromen, ooit zo helder als de maan,
Verdwenen, snel, stil, met een traan.
Onrechtvaardig en dromen onvoltooid.
Ze zijn vervlogen en worden niet meer, ooit.

Op een dag ging de deurbel onverwacht,
En begon de nachtmerrie dag en nacht.
Met tranen op de wangen en een hart vol pijn.
Wetende dat haar dromen voor altijd vervlogen zijn.
In elke hartslag, in elke adem en in 'onze' dromen.
Herbeleven wij wat nooit had moeten komen.

Alice Berkhoff

29 jaar

Sluiting door Nelly Vollebregt

We zijn aan het einde gekomen van de Herdenking van Verkeersslachtoffers en nabestaanden. Vandaag hebben we kunnen luisteren naar mooie woorden en inspirerende teksten. Namens de Vereniging spreek ik graag mijn grote dank en waardering uit voor de aanwezigheid en de toespraak van de heer **Stijn Smeulders**, Gedeputeerde Mobiliteit, van de provincie Noord-Brabant.

Eveneens grote dank voor de aanwezigheid van **Peter Overweg**, docent familieagent. Peter heeft ons een inkijk gegeven in de opleiding en het begeleiden van het zo belangrijke onderdeel van familieagenten binnen de politie.

Bijzondere dank ook is van toepassing voor de wijze waarop wij als Vereniging hebben kunnen meeleven met **Nancy Scholten**, moeder van zoon Darren. Nancy weet op bijzonder wijze veel mensen die actief zijn binnen de verkeersveiligheid te overtuigen, dat zij zich inzetten om een vergelijkbaar lot voor anderen te voorkomen.

Veel dank ook aan **Esther van der Klis**, moeder van zoon Niels. Esther heeft met de wijze van diep doorleven van dit intense verlies haar latent aanwezige talenten weten aan te spreken en in ontwikkeling weten te brengen. Wij hebben vandaag met de poëtische vertelling het voorrecht gehad daarvan getuigen te mogen zijn.

Het Gedicht "Vervlogen Dromen" van **Ronald Berkhoff**, vader van dochter Alice vraagt om de volgende vermelding. Ronald schreef dit bijzondere gedicht en legde het voor aan de VVS. Op ons verzoek heeft Ronald dit vandaag willen voordragen. Ronald met veel respect en dank voor het delen van dit prachtige gedicht.

Laten we hopen dat de gesproken woorden vandaag zullen leiden tot een luisterend oor in het contact met lotgenoten en een helende werking kunnen hebben.

Ik ben zo vrij met een kort intermezzo in dit slotwoord u te informeren over een tweetal belangrijke activiteiten die vandaag starten.

Op de wereldwijde dag van herdenken lanceert Slachtofferhulp Nederland het nieuwe platform met de toepasselijke naam "**Jij was daar ook**". Het platform biedt een veilige, besloten plek waar betrokkenen een ongeval kunnen terugvinden en vervolgens, in het geval dat beide partijen daarmee

instemmen, elkaar kunnen ontmoeten om de ontbrekende puzzelstukjes gezamenlijk te leggen, die anders zo vaak tot een open einde blijven. Het platform is een omgeving waar verhalen gedeeld mogen worden en waar mensen elkaar kunnen vinden met behoud van hun privacy.

Als vereniging Verkeersslachtoffers weten wij hoe belangrijk deze contacten kunnen zijn. Een verkeersongeval draag je een leven lang met je mee. Bij het zoeken naar antwoorden op de vele vragen kan dit platform hopelijk invulling geven op de tot dan toe onbeantwoorde vragen.

De volgende activiteit, die genoemd mag worden is dat de provincie Noord-Brabant en veel van haar gemeenten morgen starten met de campagne "Vervlogen Dromen". Deze campagne is gericht op meer bewustwording en het verbeteren van het verkeersgedrag. De campagne maakt de leegte voelbaar door de dromen en toekomstplannen centraal te zetten, die door een verkeersongeval zo abrupt zijn beëindigd. Het doel van de campagne is dat meer mensen stil staan bij hun eigen acties in het verkeer en de gevolgen hiervan voor zichzelf maar ook voor anderen

Na dit intermezzo wil ik u allen hartelijk te danken, dat u vandaag in ons midden wilde zijn. Door er voor elkaar te zijn en elkaar tot steun te zijn hebben wij het gevoel van verbondenheid mogen ervaren en hopen we dat het de pijn draaglijker mag maken.

Vanaf deze plaats, wil ik namens alle VVS bestuurders de provincie Noord-Brabant hartelijk danken voor de prettige samenwerking in de voorbereiding naar deze dag. Dank ook voor het inbrengen en het realiseren van de indrukwekkende opstelling met de uitingen van "Vervlogen Dromen" op canvas geplaatst op schildersezels, waardoor wij hebben gevoeld hoe dichtbij onze dierbaren vandaag zijn.

Dank ook aan het muzikale duo die ons vandaag met cello en piano de prachtige muzikale stukken ten gehore hebben gebracht waar wij zo van hebben kunnen genieten.

Dank ook aan bestuurslid Jetty van der Werf voor de vele voorbereidingen aan deze Herdenking en haar tomeloze inzet daarin.

Dank aan Caroline Reindl die als adviseur van onze Vereniging u vandaag in de taak als gastvrouw heeft verwelkomd.

Dank ook aan fotograaf Liza die vandaag de foto's maakte.

Tot slot nog enkele mededelingen:

Zoals gebruikelijk worden de bloemen, die vandaag zijn aangeboden naar ziekenhuizen en/of revalidatiecentra gebracht. Graag nodigen wij u uit, om in overleg met het VVS bestuur, een bloemwerk aan te bieden aan een instelling in uw eigen woonomgeving. Voor de witte rozen willen wij de nabestaanden vragen zich vrij te voelen de roos of rozen van uw dierbare mee te nemen.

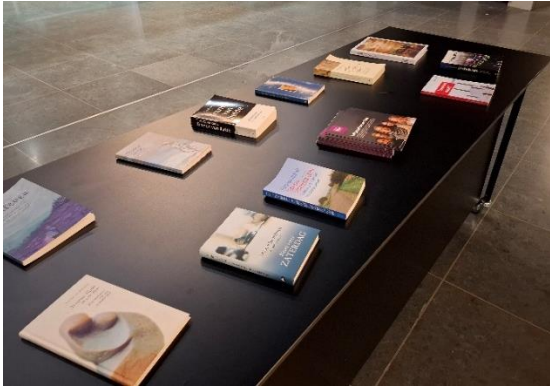
De Vereniging Verkeersslachtoffers brengt na de Herdenking een herdenkingsboekje uit, waarin alle waardige woorden die vandaag zijn gesproken, worden opgenomen. Het Herdenkingsboekje 2025 wordt over enkele weken op de VVS website geplaatst, waar u deze kunt inzien en/of downloaden (www.verkeersslachtoffers.nl)

Zoals eerder gezegd in mijn voorwoord breng ik u in herinnering dat indien u niet zichtbaar in beeld wilt komen op de gemaakte foto's u hiervan melding dient te maken bij de fotograaf.

Alvorens wij gaan luisteren naar de slotmuziek heet ik u van harte welkom om na afloop elkaar te ontmoeten. We kunnen onder het genot van een drankje tot sluitingstijd van 17.00 uur samen zijn.

Maar eerst luisteren we naar de slotmuziek, een stuk van "Saint Saens".

De Provincie Zuid-Holland staat stil bij verkeersslachtoffers

In het Provinciehuis van Zuid-Holland is in de week voor de Nationale Herdenking stil gestaan bij de verkeersslachtoffers in deze provincie. In de provincie vielen dit jaar al 69 doden en 9.307 gewonden in het verkeer. Voor nu.....

In de hal van het provinciehuis is een tafel ingericht om stil te staan bij alle slachtoffers van verkeersongelukken.

(Foto's Provincie Zuid-Holland en Jetty van der Werf)

Wassenaar staat stil bij verkeersslachtoffers

Ook in Wassenaar werd stilgestaan bij de verkeersslachtoffers. Ter nagedachtenis aan hen werd een bloemstuk gelegd bij het herinneringsmonument in Wassenaar. Dit monument, één van de zeven in Nederland, werd in 2003 geplaatst naar aanleiding van een tragisch ongeval op de Rijksstraatweg. De gedenksteen staat op het eind van het pad van Raadhuis De Paauw naar de Rijksstraatweg, vlak bij de brug.

Het bloemstuk werd gelegd door wethouder Verkeer Wim Koetsier in het bijzijn van vrijwilliger bij de Vereniging Verkeersslachtoffers Jetty van der Werf, waarna zij een minuut stilte hielden voor de verkeersslachtoffers.

(Foto's gemeente Wassenaar en Jetty van der Werf)

Leidschendam-Voorburg herdenkt verkeersslachtoffers tijdens internationale herdenkingsweek

De gemeente Leidschendam-Voorburg staat deze week stil bij verkeersslachtoffers.

Dit doet de gemeente vanwege de internationale herdenkingsdag die jaarlijks plaatsvindt op de derde zondag van november.

Deze dag is wereldwijd bedoeld om slachtoffers van verkeersongevallen te herdenken en aandacht te vragen voor verkeersveiligheid.

In de periode tussen 2021 en 2024 vielen er in de gemeente helaas 10 dodelijke slachtoffers en raakten 850 mensen gewond bij verkeersongevallen.

In het Servicecentrum aan de Koningin Wilhelminalaan in Leidschendam staan deze week bloemen als eerbetoon aan de slachtoffers en hun nabestaanden. Burgemeester Martijn Vroom en wethouder Mobiliteit Jeffrey Keus brachten een bezoek aan de locatie om hun respect te betuigen en stil te staan bij de impact van deze ongelukken.

Met de herdenking vraagt de gemeente aandacht voor de voortdurende inzet om het verkeer veiliger te maken. Het is een oproep aan iedereen om alert en verantwoordelijk te zijn in het verkeer, want elk slachtoffer is er één teveel.

(Foto's gemeente Leidschendam-Voorburg)

Minister Robert Tieman (Infrastructuur en Waterstaat) vraagt op zondag 16 november op X aandacht voor de Nationale Herdenking:

Vandaag is de Nationale Herdenking Verkeersslachtoffers. We staan stil bij iedereen die omkwam of gewond raakte in het verkeer, en bij hun dierbaren. Veilig thuiskomen is niet vanzelfsprekend. Daarom werken we elke dag aan veiliger verkeer. Elk slachtoffer is er één te veel.

Wereldlichtjesdag

Ieder jaar wordt op de tweede zondag in december Wereldlichtjesdag gehouden.

Op deze dag steken mensen over de hele wereld, om 19 uur lokale tijd, kaarsjes aan ter nagedachtenis aan overleden kinderen. Daarbij maakt het niet uit hoe lang het geleden is of wat de leeftijd van het kind was. Je kind blijft tenslotte je kind en houdt voor altijd een bijzonder plekje in je hart en in je gedachten.

Door het branden van een kaarsje wordt de wereld letterlijk een beetje lichter voor mensen die ooit een kind verloren.

Deze dag worden er ieder uur ergens op de wereld kaarsjes opgestoken voor overleden kinderen. Op deze manier ontstaat over de wereld een lint van lichtjes.

De Stichting "Nooit Voorbij" organiseerde een bijeenkomst op begraafplaats en crematorium Westerveld in Driehuis. Namens het bestuur van de Vereniging Verkeersslachtoffers is Jetty van der Werf hierbij aanwezig geweest. Het was een indrukwekkende bijeenkomst met verhalen, foto's en muziek.

Na de bijeenkomst liepen de ouders in een lange stoet met een kaarsje in de hand over het verlichte kerkhof naar de plek waar de kaarsjes werden neergezet in de vorm van een hart.

(Foto's Boy Hazes en Jetty van der Werf)

- Belangenbehartiging
 - Preventie
- Lotgenotencontact
 - Vraagbaak

www.verkeersslachtoffers.nl

De Herdenking Verkeersslachtoffers werd financieel mogelijk gemaakt door de Provincie Noord-Brabant.